

אגרא דכלה

אשר ידעו י"י פנים וכו' (דברים לד י), וכמו שאמרו רז"ל (שבת ק"א ע"ב) בהתחדשות איזה דעת אצלם, משה שפיר קאמרת. והנה כשהשערים מתיישרין על ידי הדע"ת לכל ילכו דרך עקלתון, זה נקרא זקיפת ראש שהאיברים שבראש הן בזקיפה לא יתעקמו לילך ארחות עקלקלות, מה שאין כן בהפוך ח"ו, הנה הראש אינו זוקף במישור.

והנה כל זמן היות המאיר הקדוש משה רבינו ע"ה עם ישראל בחיים חיותו הוא הדע"ת הכולל, הנה היה מאיר לדעתן של ישראל, וחשש פן וח"ו אחרי גניזתו ילך הדע"ת דרך עקלתון, וישתמשו באיברי הראש בדברים שהם מצד הצד הקליפות ויטמאו ח"ו את קדושתם. והנה הבטיחו הש"י כשם שאתה עומד כעת ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה וכו'. וענין שייכות הדבר לפרשת שקלים דייקא, כבר כתבנו במקום אחר שק"ל בגימטריא נפ"ש, והנה הכחות שבנפש עומדים במשקל אם ירצה יטה כחותיו, היינו החושים שהם פעולות הנפש לדבר י"י ולתורתו ולמצותיו. ואם ירצה ח"ו יפעול בהיפך כי הבחירה חפשית, אם כן הוא כמו דבר שקולי נוטה לכאן ולכאן, וכיון שהדבר שקול בבחירה, על כן תיכף ביום הולדו יש בו מחצה פעולה ל"י ומחצה פעולה להפוך ח"ו, והחיוב מוטל על האדם להטות גם מחצית חלק השני גם כן להש"י. וזה ברמז המצוה שנצטוו לתת מחצית"ת שק"ל (שמות ל יג) (בגימטריא נפש) ל"י, להיות לקרבנות לקרב הכל ל"י, (וגם נפש הבהמיתית יתקדש להש"י הן הדבר), ועל ידי זה הוא נשיאת ראש וזקיפתו לישראל, והבטיח הש"י בעת אשר יקראו פרשת שקלים, מש"ה רבינו ע"ה סוד הדע"ת עומד עמם להטות דעתם ורצונם ל"י וזוקף את ראשן כנ"ל, הן הדברים:

כי תשא וכו'. אמרו רז"ל במדרש (תנחומא תשא סי' ג') אמר משה לפני הקב"ה משאני מת אין אני זוכר, א"ל הקב"ה חייך כשם שאתה עומד כעת ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה בשעה שקוראין לפני פרשת שקלים כאלו אתה עומד שם ואתה זוקף את ראשך, הה"ד כי וכו', שא לא נאמר אלא כי תשא, עכ"ל. הנה דבריהם ז"ל במדרש הזה הוא נתיב לא ידעו עיט. ואענה גם אני חלקי, ידוע (בכתבי מרן האר"י ז"ל) חדשי השנ"ה כולם הם בחינות איברים שבראש, על כן ראשי חדשים נקראים תשרי וגולגלתא, מרחשו"ן כסל"ו ו' אזנים, טב"ת שב"ט עינים, אדר חוטם, הן המה איברי הראש, והפ"ה נשלם במה שישראל מקדשין את החדש בפיהם, (ובשנת העיבור הללו הן המה השערים אשר פתחם הבורא ית' אל האדם להשתמש בהן בחושי לצורך הנהגת התורה. ועשה פתחים לכל אחד, ומנועלים וכיסויים לכל אחד, שיוכל לכסות אותם לסגרם בעת אשר יזדמן לפניו דבר שאינו ראוי להשתמש אז באברים ההם, כגון בעינים כשיזדמן לפניו דבר ערוה, הנה יסגור את עיניו וכיוצא, באזני"ם כשיזדמן לפניו דבר שאינו ראוי לשמוע ליצנות לשון הרע וכיוצא, הנה יכוף אליה לתוכו, וכיוצא בשאר האיברים הנ"ל.

והנה ניתן השכל במרומים רבים, הוא הדעת הניתן באדם למעלה מן החושים, והוא ממונה לשופט לשפוט בצדק את אשר ישתמש האדם בחושים הללו, ואת אשר ימנע ולא ישתמש, הוא הדע"ת המושפע מחיי החיים בלי הפסק, כי הדע"ת הוא ממקור החיות (וזהו ברמז המלך המרומם לבדו מאת"ז (ברכת יוצר אור), הוא א' למעלה מהז' היינו ז' שערים). והנה ידוע בחינת מש"ה הוא בחינת הדע"ת של כללות ישראל

דבר המערכת

מחצית השקל.. תרומה לה'...

להקב"ה ולקבל כפרה ע"י השברון לב, על הדברים שלא עשה את המצות בשלימות, וע"י השברון לב יגיע לכפר על נפשותיכם.

ועיין בספ"ק בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ב' שקל הקודש דרוש ג' שכתב, שכל נשמה גם לאחר שבאה לעולם נשאר שורש הנשמה למעלה בשורשה, וחלק הנפש אשר בשמים ממעל מאיר לאשר בארץ בגוף האדם, והחלק אשר בארץ מחוייב להשתוקק למקור אשר בשמים, ועל כן הנפש נקרא ב' חצאי נפשות, וזהו ענין מחצית השקל דשקל ג' נפש, והיינו שהחצי נפש דלמטה תמיד תהיה משתוקקת להחלק העליון אשר בשמים, עיי"ש.

ובוודאי בפרט בשבת זו, כאשר המונים מבני ישראל, נוסעים לשהות סמוך לצדיקים קדושים שרפי מעלה, ממייסדי דרך החסידות יהודים הנמצאים סמוך לרבינו בעל ה'נועם אלימלך' בליזענסק, סמוך לרבינו בעל ה'בני יששכר' ובנו בעל ה'צמח דויד' סמוך לרבינו הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב, ועוד צדיקים קדושים, כאשר עצם הנסיעה עם טורח הדרך, הוא כבר ההתבטלות לצדיק, ביטול הישות העצמית בזה שיהודי מתבונן בעצמו, רואה את שפל מצבו, ומגיע אל הצדיק האמת, הן לבקשת רחמים על הכלל והפרט, והן להתדבק לצדיק, לשהות במחיצתו ולקבל על עצמינו בכוח הצדיק להתחזק בתורה וביראת שמים, להתדבק בקצת במדרגות שהיו לצדיקים האלו בחייהם ביראת שמים ויראת חטא. ובזכות זה בוודאי אם נקבל על עצמינו קבלות טובות, ע"י הקירבה לצדיק נוכל להתבונן בשקל השבור שבתוכינו, ולשאוף להגיע לשלימות, והצדיקים בוודאי ישפיעו עלינו רוח קדושה וטהרה, והשפעות טובות עד בלי ד', להיוושע בכל מילי דמיטב. בב"א.

בברכת שלמה טבא
יְדֻכְּכֶם פְּנֵים בְּיַמִּין בְּ אֵנָה לְאֵה

בפרשתינו: זה יתנו כל העובר על הפקודים "מחצית השקל" בשקל הקודש עשרים גרה השקל "מחצית השקל" תרומה לה', וצריך להבין מהו כפילת הלשון "מחצית השקל", וגם למה צריך התורה לכתוב עשרים גרה השקל וכי איננו יודעים כמה זה שקל? וכן מה זה משנה לנו כמה גרה היא השקל, ואם בשביל לומר את הערך, היה צריך לכתוב עשר גרה היא מחצית השקל.

ואפשר לומר דהקב"ה רצה את המהות של התרומה דווקא, את המחצית השקל שיהודי בא להביא את התרומה הוא מביא דווקא את המחצית השקל, את הדבר השבור, שיכוון בזה דווקא מחצית הוא התרומה לה' ולא הדבר השלם, ההרגשה העצמית אני אדם שלם, אלא יהודי צריך לחיות כל הזמן במחשבה ובגישה גם אם עשיתי דבר טוב, עדיין לא הגעתי לתכלית השלימות, ולכן גם יובן מה שהתורה אומרת עשרים גרה השקל, אמנם השקל הוא מטבע קטנה. לא מדובר בשקל ששוויו מוערך בכסף גדול ובמטבע חשובה מאוד, אלא כולה עשרים גרה היא השקל, ובכל זאת אני מבקש ממכם מחצית השקל תרומה לה', אלי תביאי רק מחצית, אני אוהב שיהודי בא אלי כדבר שבור עם ההרגשה שרוצה היא להתקרב עוד יותר להקב"ה איש איש במדרגתו, וגם הצדיק שנמצא כבר במדרגות גבוהות כמו העשיר כלפי כספו צריך להביא את המחצית. כי אצל הקב"ה כ"א ירגש עצמו שבור ורוצה להגיע ולהתקרב עוד יותר להקב"ה.

ולכן גם כפל הפסוק לכפר על נפשותיכם, שכל המטרה של הבאת המחצית השקל אינו רק כדי לספור את בני ישראל לדעת את מנינם אלא המטרה הוא המחצית השקל שכל יהודי מביא להקב"ה, ובוהו רואה את עצמו במחשה וברצון להיתדבק יותר

- צמח דויד -

וזהו שרמו הכתוב, כי תשא את ראש בני ישראל, כי תשא ראשם ששיגו יותר וילכו ממדרגה למדרגה, ונתנו איש כפר נפשו לה', כי בכל יום צריך כפרה על עבודת יום האתמול.

אלקים פ"ג) חסידים הראשונים היו כל ימיהם בתשובה, ופירשו בספרי יראים (עי' בבני יששכר תשרי מאמר ד' דרוש ה' אות י"ט) לפי שהשיגו בכל יום יותר גדולת הבורא לכך היו בתשובה, כי מה שאתמול לא הי' אצלו חטא וחסרון, היום הוא אצלו חטא.

כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו ליי"ו וגו'. יש להבין למה הוציא הכתוב לשון מניין בלשון תשא את ראש, לכתוב בקיצור כי תפקוד את בני ישראל ונתנו איש כפר נפשו. וי"ל עפ"י משארו"ל (עי' חובת הלבבות שער עבודת

לכבוד הילולת רבינו בעל ה'נועם אלימלך' זצוק"ל זי"ע רבינו ה'בני יששכר' במשנתו של דודו בעל ה'נועם אלימלך'

הקליפה כי בהעדר יראתה אין לה חיות, ובהיפך ח"ו בעוסקו בעניינים אלו למלאות תאוותו, אזי נופלים ביותר ח"ו ניצוצי קדושה לתוך הקליפות, וניתוסף יראתם וניתוסף חיותם ורם לבבם להתגבר, ובוה נבין מ"ש כבוד אדמו"ר הרב הק' בשם הרב הק' ב"ק כבוד דודי זקני בק"ק לובלין זצוק"ל, בשם הרב הק' ב"ק כבוד דודי זקני מו"ה אלימלך מ"כ בק"ק ליעונסק זצוק"ל, שלפעמים אדם אוכל ונקרא חוטא ומחטיא את הרבים, בין והתבונן מאד. ולזה באה אזהרת התורה לאדם אתם עוברים בגבול אחיכם בני עשו, דהנה כל הנאות עולם הזה נקרא גבול בני עשו, דעשו בחר לחלקו עולם הזה ותאוותיו (תנחומא תרומה סי' ט'), ואמר אתם על כרחכם עוברים בגבול בני עשו, שאתם צריכין להתעסק בהכרח באכילה ושתייה ומשגל, אך ענייני עסקיכם בזה מחויב להיות על פי התורה ובכונה קדושה להוציא יקר מזולל הניצוצות הק' בחינת היראה שבקליפה לברר חיותם, לא להיפוך ח"ו שיפול ביותר ח"ו בהם בחינת היראה ויתוסף רוחם להתגאות. וז"ש התורה באזהרה ויראו מכם, תדעו נאמנה היראה שלהם הנותנת להם כח הקיום, הוא מכ"ם על ידי הניצוצות השייכים לחלקיכם לברר אל הקדושה הניצוצין השייכים לחלק נשמותיכם, על כן ונשמרתם מאו"ד שלא תעסקו בעניינים האלו למלאות תאוותיכם, כי על ידי כך יפלו ביותר ח"ו הניצוצין לתוך הסט"א, ויתוסף בהם בחינת יראה שהוא הקיום, רק תעסקו בעניינים אלו על דבר כבוד שמו, ועל ידי זה תבררו הניצוצין מתוך הניצופות וישארו בלא קיום, ואז ימלא כבוד יי"י את כל הארץ אמן: (אגרא דכלה דברים)

בהקדים, היראה הוא קיום כל העולם, וכל הנבראים שבעולם יש להם קיום על ידי בחינת היראה, והסוד הוא כי כל הנבראים שבעולם נבראו ברצונו ית' ששיער כביכול שאי אפשר לתארו בתאר מלך כי אין מלך בלא עם, וברצונו זה כביכול נבראו כל הנמצאים, אם כן כביכול נבראו כל הנמצאים בבחינת תאר מלך (זהו סוד סוף מעשה במחשבה תחילה), וידוע דתאר מלך הוא בחינת היראה כמד"א ירא את יי" בני ומלך [משלי כד כא], שום תשים עליך מלך [דברים יז טו] שתהא אימתו עליך [כתובות יז.], אם כן קיום כל הנבראים הוא על ידי היראה (וג"כ היראה באה מבחינת הצמצום, וכביכול על ידי הצמצום יש להנבראים קיום כי זולת זה יתבטלו והבן מאד), ואפילו אומות העולם שאינם יראים מהש"י, היראה היא בהם בבחינת גלות והיינו גלות השכינה, והבן, והבן גם כן דקרינ' ליה אלקא דאלקיא [מנחות קי.], וזה מה יי"י אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה (דברים י יב), כי היראה הוא הקיום לכל העניינים לבל יתבטלו, והוא מה שהזכירו רז"ל במשלהם הנעים (שבת ל"א ע"א) משל לאחד שמדד סאה חטין, וא"ל ערבת בו קב חומטין ואמר לאו, וא"ל הלואי שלא מדדת. והכוונה כי החומטין מעמידין התבואה שלא תרקב, כמו כן היראה מעמדת כל ענייני עולם. והנה גם הקליפות יש להם קיום על ידי היראה, והוא סוד הנצוצי קדושה הגנוזה בהם. והנה כל ענייני עולם הזה אכילה ושתייה ומשגל הוא מקליפת נוגה, וכאשר האיש הישראלי מתעסק בעניינים אלו לתורה ולעבודה, אזי מעלה הניצוצ' הקדוש מהס"א ונשאר הסט"א בלא יראה, אזי מתבטל החיות של

אז תשמח בתולה במחול וכו' [ירמיה לא יב], שמעתי מאת שאר בשרי הרב החסיד הקדוש מוהר"ר אלעזר זצ"ל מ"כ בליזענסק, אז תשמח בתולה, היינו רמז לחדש אלול אשר מזלו בתולה, הנה תשמח (במחול, כשימחול הש"י עונותיהם של ישראל עכ"ד, והנה סיימתי פירוש הפסוק לפי"ז בחורים וזקנים יחדיו, זקנים היינו אותן שהיו צדיקים מעיקרא, בחורים היינו הבעלי תשובות דהו ככריה חדשה כאילו נולדו מחדש, כולם יהיו יחדיו, שגם הבעלי תשובה יהיה מדרגתן כמדריגת הצדיקים שלא טעמו טעם חטא, ולפעמים תגדל מעלתן כמשארו"ל [ברכות לד ב]).

(בני יששכר' מאמרי חודש אלול מאמר א - מהות החדש)

בספר עשרה מאמרות מאמר ח"ד ח"א פי"ב, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא [קהלת ז כ], אש"ר יעשה" טו"ב מיותר, אך הפירוש הוא שאפילו במעשה המצות שיש לנו, יש בהם כמה וכמה חסרונות, וז"ש שאין צדיק בארץ אשר יעשה מעשה הטוב בלא חטא וחסרון ע"כ. וכך קבלנו מתלמידי דודי זקני הרב הקדוש מו"ה אלימלך זצוק"ל, אמר שעל כרחק במעשה של הנברא מוכרח להיות חסרון, כי רק הבורא הוא השלם, וכשמעייין האדם בעבודה ותורה ומצות שעושה ואינו מוצא בה חסרון, בודאי הוא שכל אותה המעשה לא טוב הוא, ושמענו זה באריכות אכ"מ, והמ"י. (אגרא דפרקא אות נד)

אתם עוברים בגבול אחיכם בני עשו ויראו מכם ונשמרתם מאד. גם זה פירשנו בדרך רמז ללמד לאדם דעת בכל עת כסגולת נצחית התורה, והוא

מהנעשה בחצרות קדשינו:

לאחר תיאום עם מארגי הניסיעות, יגיעו ממשעה 6 בבוקר בכל שעה קבוצה אחרת של כמה וחמישים איש, ע"מ שנוכל לקלוט את כל העולים לדינוב, בצורה מסודרת.

יתקיימו מנינים שחרית בכל 20 דקות מזמן תפילה, ולאחר תפילת שחרית יחולק לחיים, והציבור יעלה לתפילה בציון הק'.

מוסדות בני יששכר מסדרים מקוה חמה וארוחת בוקר לכל העולים לדינוב.

מנינים כל הזמן

במשך כל השבוע מיום טז אדר עד כה אדר יתקיימו מנינים לתפילות שחרית מנחה וערבית בדינוב.

יהיה מוכן לקליטת האלפים העולם לציון, כאשר השנה ב"ה והושלם הגשר החדש "בדרך החיים" המוביל מבנין המוסדות עד לאוהל רבותינו הק', והוכן תאורה וארוחות חמות לציבור העולים לדינוב.

סעודת הילולא ברוב עם

בליל שישי פרשת כי תשא ליל הילולת רבינו בעל הצמח דוד מדינוב תתקיים סעודת הילולא ברוב עם, בליו' כל שיר בריקודים של מצוה לכבוד בעל הילולא.

תפלת שחרית ועליה לציון ביום ו'

ביום הילולת רבינו בעל הצמח דוד מדינוב

בפולין, חלקם הגדול בליזענסק, ובשאר עיירות בפולין, ובמוסדות בני יששכר וערכים לקליטת האלפים ביום שישי עם מקוה חם, ארוחת טועמיה, וכיבוד לכל הציבור העולה לדינוב.

ההכנות לשבת כא אדר בדינוב

לקראת הילולת רבינו בעל הצמח דוד מדינוב החל השנה ביום ו' יט אדר, מתכוננים במוסדות בני יששכר לקליטת האלפים אשר באים לפולין להילולת רבינו בעל הנועם אלימלך, אשר עולים גם ביום ו' לדינוב להילולת בעל הצמח דוד.

כבר בליל שישי פרשת כי תשא, המקום

שבת כא אדר בדינוב

למעלה ממאתיים וחמישים איש בליעה"ר יהוה בשב"ק זו בדינוב, וב"ה לאחר מאמצים רבים הצלחנו לסיים את האגף החדש של חדרי הלינה, וזהו האגף האחרון בבנין הראשון שנבנה בדינוב.

לצערנו נאלצנו לדחות פניות רבות של אנשים מכל רחבי העולם שרצו לשהות בשבת בדינוב, ועקב חוסר מקום, למרות שגם שוכנו בעבור הבאים את המלון הקטן השוכן בדינוב, לא יכלו לקבל את הזמנתם, ועממה הסליחה.

כמו"כ יעלו לדינוב לציון רבינו בעל הבני יששכר ובנו בעל הצמח דוד לרגל יומא דהילולא החל ביום שישי יט אדר, מאות רבות של יהודים הבאים לשהות בשבת זו

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה